

	ZAŁĄCZNIK	Wydanie III 01.10.2016 r.	Symbol Z-5.4-1-2
	Karta przedmiotu rok akademicki 2017/2018		

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu

KARTA PRZEDMIOTU

1. Nazwa przedmiotu:	Historia kultury fizycznej				
2. Kod przedmiotu:	08,3				
3. Okres ważności karty:	ważna od roku akademickiego: 2016-2019				
4. Forma kształcenia:	studia pierwszego stopnia				
5. Forma studiów:	studia stacjonarne				
6. Kierunek studiów:	WYCHOWANIE FIZYCZNE				
7. Profil studiów:	praktyczny				
8. Specjalność:					
9. Semestr:	III				
10. Jedn. prowadz. przedmiot:	Instytut Kultury Fizycznej i Zdrowia				
11. Prowadzący przedmiot:	dr hab. Piotr Olender				
12. Grupa przedmiotów:	przedmioty kierunkowe				
13. Status przedmiotu:	obowiązkowy				
14. Język prowadzenia zajęć:	polski				
15. Przedmioty wprowadzające oraz wymagania wstępne:	Ogólna wiedza z zakresu historii powszechnej i historii Polski (program szkoły średniej), historia wychowania				
16. Cel przedmiotu:	<p>Historia kultury fizycznej jest specjalistyczną częścią historii zajmującą się dziejami kształtowania rozwoju fizycznego człowieka, przy czym człowiek rozpatrywany jest jako część określonej społeczności. Ukazuje narodziny i rozwój kultury fizycznej na świecie (ze szczególnym uwzględnieniem Polski) z uwzględnieniem uwarunkowań społeczno-gospodarczych i politycznych. Przedmiot ma podkreślić rolę kultury fizycznej w dziejowym procesie wychowawczym, rolę ruchu sportowego, ze szczególnym podkreśleniem ruchu olimpijskiego, oraz kształtowanie się rekreacji ruchowej. Ma także zapoznać z kulisami i mechanizmami kształtowania modeli wychowania fizycznego, sportu i rekreacji ruchowej.</p> <p>Dodatkowo historia kultury fizycznej ma przygotować studentów do humanistycznego pojmowania przyszłych obowiązków nauczycieli wychowania fizycznego, trenerów oraz organizatorów ruchu sportowego.</p>				
17. Efekty kształcenia:					
Ozn.	Opis efektu kształcenia	Metoda realizacji efektu kształcenia	Metoda sprawdzenia efektu kształcenia	Forma prowadzenia zajęć	Odniesienie do efektów dla specjalności i/ kierunku studiów
01	Ma uporządkowaną wiedzę na temat mechanizmów decydujących o rozwoju i randze kultury fizycznej w historii. Ma podstawową wiedzę na temat historii rozwoju kultury fizycznej, historii poszczególnych systemów wychowania fizycznego, dyscyplin sportu i rekreacji. Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w celu interpretacji różnego rodzaju zjawisk i formułowania wniosków	Wykład – przekaz ustny wiadomości	Pytanie, dyskusja, aktywność na zajęciach	Wykład	K_W03 (++) K_W15 (+++) K_W17 (++)
02	Potrafi wypowiadać się w mowie i piśmie na temat		Jw.		K_U08

	kultury fizycznej, jasno i precyzyjnie formułować wnioski i opinie				K_U12
03	Ma świadomość znaczenia określonych zjawisk historycznych, społecznych i politycznych dla rozwoju kultury fizycznej		Wypowiedzi na zajęciach, formułowane wnioski i oceny		K_K05
18. Formy i wymiar zajęć:		wykład : 15			
19. Treści kształcenia:					
<p>1. Zajęcia organizacyjne. Polityczne, społeczne i gospodarcze uwarunkowanie rozwoju kultury fizycznej (1)</p> <p>2. Kultura fizyczna w Grecji okresu klasycznego. Klasyczny i spartański model kultury fizycznej. Kultura fizyczna a model służby wojskowej (1)</p> <p>3. Kultura fizyczna w starożytnym Rzymie w okresie republiki i cesarstwa. Wpływ zmiany formy służby wojskowej (reformy Mariusza) na rzymski model kultury fizycznej (1)</p> <p>4. Sport w starożytnej Grecji i w Rzymie. Geneza sportu. Różnice w pojmowaniu sportu w Grecji i Rzymie (1)</p> <p>5. Kultura fizyczna w średniowieczu. Wpływ systemu feudalnego na rozwój kultury fizycznej (podział społeczeństwa na stany). Kościół a kultura fizyczna (1)</p> <p>6. Kultura fizyczna w dobie renesansu i oświecenia (podobieństwa i różnice). Przyczyny i skutki wzrostu zainteresowania kulturą fizyczną w tych epokach (1)</p> <p>7. Kultura fizyczna w Rzeczypospolitej. Szlachta a kultura fizyczna. Reforma KEN i problem kultury fizycznej (1)</p> <p>8. Przemiany w zakresie kultury fizycznej w XIX wieku – gimnastyka szwedzka, gimnastyka niemiecka, model angielski (geneza, znaczenie). Wpływ przemian w wojskowości na rozwój kultury fizycznej (2)</p> <p>9. Kultura fizyczna na ziemiach polskich pod zaborami (1)</p> <p>10. Geneza nowożytnego ruchu olimpijskiego. Pierwsze olimpiady, przemiany w ruchu olimpijskim (2)</p> <p>11. Nowe wychowanie i gimnastyka naturalna. Kierunki rozwoju wychowania fizycznego po I wojnie światowej (1)</p> <p>12. Kultura fizyczna w II RP (wychowanie fizyczne w szkole i jego ranga, kształcenie kadr, rozwój sportu) (1)</p> <p>13. Główne kierunki rozwoju kultury fizycznej po II wojnie światowej (1)</p>					
20. Egzamin:		Tak (forma ustna)			
21. Literatura podstawowa:					
1. R. Wroczyński, Powszechne dzieje wychowania fizycznego i sportu., Wrocław-Warszawa 1985, Wrocław 2003					
22. Literatura uzupełniająca:					
<p>1. Dzieje kultury fizycznej (do roku 1918). Praca zbiorowa pod red. Z. Grota i T. Ziółkowskiej, Warszawa-Poznań 1990.</p> <p>2. W. Ferens, R. Wroczyński, Rozwój kultury fizycznej w okresie Odrodzenia i Oświecenia., Wrocław-Warszawa-Kraków 1964</p> <p>3. J. Gaj, K. Hądzelek, Dzieje kultury fizycznej w Polsce w XIX i XX w., AWF Poznań 1991.</p> <p>4. W. Gniewkowski, Rozwój głównych europejskich systemów WF i ich wpływ na kształtowanie się systemu WF w Polsce (od Oświecenia do 1939 r.), AWF Warszawa</p> <p>5. W. K. Osterloff, Historia sportu., Warszawa 1976.</p> <p>6. R. Wroczyński, K. Hądzelek, Główne kierunki rozwoju wychowania fizycznego od końca XVIII wieku do 1918 r., Wrocław 1968.</p>					
23. Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów kształcenia:					
Lp.	Forma zajęć	Liczba godzin kontaktowych / pracy studenta			
1	Wykład	15/30			
2	Ćwiczenia				
3	Konwersatoria				
4	Laboratorium				
5	Projekt				
6	Seminarium				
7	Inne:				
Suma godzin		15/30			
24. Suma wszystkich godzin:		45	25. Liczba punktów ECTS:		2
26. Liczba punktów ECTS uzyskanych na zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:		1	27. Liczba punktów ECTS uzyskanych w wyniku samodzielnej pracy studenta:		1
Efekt	Ocena	Opis wymagań			

kształcenia		
01	bdb	Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat historii kultury fizycznej, biegle zna fakty z zakresu HKF, definiuje pojęcia z zakresu HKF w sposób pełny; bardzo dobrze zna terminologię używaną w naukach o kulturze fizycznej, samodzielnie i prawidłowo formułuje wnioski i interpretuje fakty
	+ db	Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat historii kultury fizycznej, zna fakty z zakresu HKF, definiuje pojęcia z zakresu HKF; dobrze zna terminologię używaną w naukach o kulturze fizycznej, samodzielnie i prawidłowo formułuje wnioski i interpretuje fakty
	db	Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat historii kultury fizycznej, zna omawiane fakty z zakresu HKF, definiuje większość pojęć z zakresu HKF w sposób zadowalający; dobrze zna terminologię używaną w naukach o kulturze fizycznej, z pomocą prawidłowo formułuje wnioski i interpretuje fakty
	+ dst	Student posiada ogólną wiedzę na temat historii kultury fizycznej, w stopniu większym niż poprawny zna omawiane fakty z zakresu HKF, jest w stanie zdefiniować podstawowe pojęcia z zakresu HKF; dostatecznie zna terminologię używaną w naukach o kulturze fizycznej, z pomocą formułuje wnioski i interpretuje fakty
	dst	Student posiada ogólną wiedzę na temat historii kultury fizycznej, w stopniu poprawnym zna omawiane fakty z zakresu HKF, jest w stanie z pomocą zdefiniować podstawowe pojęcia z zakresu HKF; dostatecznie zna terminologię używaną w naukach o kulturze fizycznej, z pomocą formułuje wnioski i interpretuje fakty
	ndst	Student nie ma podstawowej wiedzy na temat HKF; nie zna terminologii używanej w naukach o kulturze fizycznej
02	bdb	Student potrafi wszechstronnie wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną, potrafi przedstawić, zaprezentować własne poglądy poparte argumentacją literatury w danej dziedzinie. Posiada umiejętność zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Potrafi posługiwać się w mowie i piśmie językiem naukowym w tej dyscyplinie. Dokonuje kompleksowej analizy zjawisk z zakresu HKF na podstawie samodzielnych dobranych przykładów, logicznie i jasno konstruuje swe wypowiedzi
	+ db	Student potrafi wszechstronnie wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną, potrafi przedstawić, zaprezentować własne poglądy poparte argumentacją literatury w danej dziedzinie. Posiada umiejętność zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Potrafi posługiwać się w mowie i piśmie językiem naukowym w tej dyscyplinie. Z pomocą dokonuje analizy zjawisk z zakresu HKF na podstawie dobranych przykładów, logicznie i jasno konstruuje swe wypowiedzi
	db	Student potrafi umiejętnie i dobrze wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną potrafi przedstawić, zaprezentować własne poglądy poparte argumentacją literatury w danej dziedzinie. Posiada umiejętność zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Potrafi względnie poprawnie posługiwać się w mowie i piśmie językiem naukowym w tej dyscyplinie. Dokonuje prawidłowej analizy zjawisk z zakresu HKF na podstawie typowych przykładów, poprawnie, z niewielką ilością błędów konstruuje swe wypowiedzi
	+ dst	Student potrafi w stopniu lepszym niż dostatecznie dobrze wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną, potrafi przedstawić, zaprezentować własne poglądy poparte argumentacją literatury w danej dziedzinie. Posiada umiejętność zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Potrafi w formie podstawowej posługiwać się w mowie i piśmie językiem naukowym w tej dyscyplinie. Jest w stanie z niewielką pomocą dokonać analizy zjawisk z zakresu HKF. Jego wypowiedzi konstruowane są względnie poprawnie choć wymagają poprawek
	dst	Student potrafi dostatecznie dobrze wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną, potrafi przedstawić, zaprezentować własne poglądy poparte argumentacją literatury w danej dziedzinie. Posiada dostateczną umiejętność zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Potrafi w formie podstawowej posługiwać się w mowie i piśmie językiem naukowym w tej dyscyplinie. Jest w stanie z pomocą dokonać analizy zjawisk z zakresu HKF, wypowiedzi konstruowane są względnie poprawnie choć wymagają poprawek
	ndst	Student nie potrafi wykorzystywać podstawowej wiedzy teoretycznej, nie przedstawia, własnych poglądów, nie zna literatury w danej dziedzinie. Nie posiada umiejętności zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Nie zna języka naukowego w tej dyscypliny. Nie zna pojęć z zakresu HKF, nie formułuje wniosków
03	o.	Student potrafi spójnie i precyzyjnie dysponować wiadomościami z zakresu materiału objętego studiami, potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w projektowaniu dalszych zadań zawodowych i prywatnych, aktywnie uczestniczy w dyskusjach prezentując własny punkt widzenia, rzetelnie i terminowo realizuje powierzone mu zadania, z własnej inicjatywy poszerza zakres wiedzy z przedmiotu.
	no.	Student nie potrafi odnieść zdobytych wiadomości do innych dziedzin, nie potrafi wykorzystywać zdobytej wiedzy w praktyce w swym rozwoju zawodowym i prywatnym, nie dokonuje samooceny swych kompetencji, nie rozumie potrzeby dokończania, nie uczestniczy w dyskusjach.
28. Uwagi:		

Zatwierdzono:

.....
(data i podpis prowadzącego)

.....
(data i podpis)